

Nr. 2891 van het arrest

Nr. 836 Corr. Folio

Nr. 370 V 2003 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDEGEBIED VAN

vrijwillig tussenkomende partij als eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester loco meester
, beiden advocaat aan de balie van

tegen :

- 1) geboren te en,
- 2) geboren te op
samenwonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester advocaat aan de balie van

Beklaagd van :

te op het goed gelegen te gekadastraerd
eigendom van henzelf, krachtens een akte van 5 juli 1999 door notaris

A. tussen 5 juli 1999 en 1 mei 2000,

in overtreding van artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en van de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de artikelen 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning

van het college van burgemeester en schepenen een wederrechtelijk opgerichte bergruimte te hebben in stand gehouden;

B. tussen 1 mei 2000 en 27 september 2002,

In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden.

* * * * *

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 28 oktober 2003 door beide beklaagden tegen alle beschikkingen van het vonnis;
- 29 oktober 2003 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 18e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 14 oktober 2003, dat na tegenspraak zegt:

- dat de bewezen verklaarde feiten A en B voortspuiten uit éénzelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd;
- dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt gelast gedurende een termijn van 3 jaar;
- vergoeding : elk 25 euro;
- kosten : elk ½ van 129,48 euro.

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

* * * * *

Gehoord het verslag van

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn advies.

Gehoord de vrijwillig tussenkomende eisende partij bij monde van meester
advocaat aan de balie van

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester   advocaat aan de balie van

Gelet op het arrest, gewezen door het hof van beroep te Brussel op 14
september 2004;

Gelet op de dagvaarding in vrijwillige tussenkomst van de gewestelijk
stedenbouwkundig inspecteur d.d. 23 mei 2005;

Gelet op de besluiten van gedaagden en de vrijwillig tussenkomende partij
en de door hen neergelegde stukken;

Bij arrest, gewezen op 14 september 2004 door deze kamer van het hof van
beroep te Brussel, werden de hogere beroepen van de beklaagden en van
het openbaar ministerie ontvankelijk verklaard en werd de zaak voor het
overige sine die uitgesteld teneinde het standpunt af te wachten van het
gemeentebestuur te   met betrekking tot de mogelijk opname in het
vergunningenregister van een bergruimte gebouwd op de   eigendom van
beklaagden gelegen te   kad.

Op 24 oktober 2005 beslist het college van burgemeester en schepenen van
het door beklaagden opgerichte bouwwerk in het
vergunningenregister op te nemen als bouwovertrading en het P.V. te laten
gelden als wettelijk bewijs van het tegendeel van het weerlegbaar
vermoeden van vergunning.

Overeenkomstig artikel 96§4,2^{de} lid DRO worden constructies gebouwd na
de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 maar voor het eerste
definitief vastgestelde plan vermoed vergund te zijn geweest tenzij de
overheid 'door enig bewijsmateriaal behoudens getuigenverklaringen' kan
aantonen dat de oprichting gebeurde zonder bouwvergunning.

Het betreft hier met andere woorden een vermoeden juris tantum waarbij de
bewijslast van het tegendeel berust bij de overheid.

In het tussenarrest werd vastgesteld dat de geviseerde constructie :

- reeds bestond toen de beklaagden de eigendom in 1999 verwierven
en zij hieraan nadien geen wijzigingen aanbrachten,
- het voorwerp uitmaakt van het gewestplan   van april 1977.

Wat betreft het tijdstip van oprichting van de bergruimte oordeelde het hof, refererend aan de op 2 juli 1962 geformuleerde aanvraag tot opening en uitbating van een zandgroeve aldaar en de navolgende toelating, dat er voldoende aanwijzingen zijn om dit te situeren in de loop van 1962.

Dit impliceert dat de beklaagden het wettelijk vermoeden kunnen inroepen.

Daartoe is, in tegenstelling tot hetgeen de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorhoudt, geen opname van de constructie als 'vermoedelijk vergund' in het vergunningenregister van vereist.

Dergelijke opname is blijkens de tekst van de wet immers het gevolg van de rechtstechniek van het wettelijk vermoeden, niet een daaraan voorafgaande voorwaarde.

Vgl. Cass., 13 december 2005, nr. rolnr.

Dit houdt in dat, in geval het wettelijk vermoeden door de overheid niet wordt weerlegd, de vermoed vergunde constructie met een regelmatig vergunde constructie wordt gelijk gesteld en de feiten van de tenlastelegging geen strafbaar karakter vertonen.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur beroept zich op twee bewijsmiddelen om het vermoeden van vergunning te onkrachten :

1) Het P.V. van vaststelling van 22 april 2002

Hierin stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat bouwwerken werden uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en aldus in overtreding zijn met het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Deze wederrechtelijke bouwwerken worden nader omschreven als 'het oprichten en instandhouden van een chalet'.

In het P.V. van verhoor d.d. 27 juni 2002 verklaart beklaagde onder verwijzing naar het lastenkohier van de openbare verkoop dat er op zijn eigendom geen vakantieverblijf staat, maar 'gewoon een bergruimte bestaande uit een gemetselde constructie'.

Vermits een bergruimte – bouwwerk waarop de tenlasteleggingen in casu betrekking hebben - niet overeenstemt met een chalet waarvan sprake in het als tegenbewijs aangewende P.V. van vaststelling vormt dit laatste geen bewijskrachtig stuk op grond waarvan het wettelijk vermoeden kan weerlegd worden.

Voorts is er geen enkel concreet bewijs van de niet naleving van de, overigens niet nader gepreciseerde, stedenbouwkundige voorschriften ten

tijde van het oprichten van de constructie noch ligt er enige vaststelling van overtreding dan wel ander bewijskrachtig ondersteunend stuk daterend uit de periode van of binnen redelijke termijn na het oprichten van de constructie voor, terwijl wel de nodige bewijzen voorliggen met betrekking tot de toelating tot uitbating van een zandgroeve waarin de oprichting van een bergruimte zoals deze gevisieerd in de tenlasteleggingen kon kaderen.

In de gegeven omstandigheden en na afweging van de bewijsmiddelen van de betrokken beklagden en de overheid, acht het hof het P.V. van 22 april 2002 niet voldoende om het wettelijk vermoeden van vergunning te ontkrachten.

2) De beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 24 oktober 2005

Deze beslissing betreft meerdere constructies en is gestoeld op P.V.'s van vaststelling van 2002, hierin begrepen het sub 1) nader gespecificeerde, maar voegt hierin wezen niets aan toe.

Zij heeft bovendien geen bindend karakter, en kan zowel door de beklagde als door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in vraag worden gesteld, hetgeen overigens het geval is van zijde van de beklagden, die een vordering tot vernietiging van deze beslissing voor de Raad van State hebben ingeleid.

Op grond hiervan wordt het vermoeden van vergunning evenmin weerlegd.

Gelet op het voorgaande kan de beklagden geen inbreuk ten laste gelegd worden en dringt de vrijspraak zich op alsmede de afwijzing van de herstellvordering.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
Rechtsprekend na tegenspraak;**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

24 van de wet van 15 juni 1935;
210 en 211 van het wethoek van strafvordering;

Het tussenarrest verder uitwerkend;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend;

Spreekt de beklagden vrij van beide tenlasteleggingen;

Wijst de herstellvordering af;

Laat de kosten van het hoger beroep ten laste van de Staat.

Aldus gevonnist door :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek;

en, gezien de wettige verhindering van de uitspraak bij te wonen,
uitgesproken in openbare terechtzitting van dezelfde kamer op **3 oktober 2006**,
overeenkomstig de beschikking van de heer Eerste Voorzitter van 21 september 2006, en dit bij toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek;

waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
substituut-procureur-generaal,
e.a. adiunct-criffier.